

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 185 (XXIX) — Nr. 349

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 11 mai 2017

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
34.	— Hotărâre pentru aprobarea înființării, pe teritoriul României, a Detașamentului NATO de Contrainformații, sub denumirea de ACCI BUCHAREST DETACHMENT — BuDET	301.	— Hotărâre privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Apărării Naționale a imobilului 641, situat în municipiul Timișoara, județul Timiș
	2		7
35.	— Hotărâre privind constituirea Grupului PRO-America	302.	— Hotărâre pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 230/2011 privind autorizarea importatorilor de semințe de cânepă pentru alte întrebuințări decât pentru semănat
	2-3		8-9
37.	— Hotărâre privind numirea președintelui Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații		
	3	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
DECRETE		101.	— Ordin al președintelui Agenției Naționale Anti-Doping privind aprobarea cuantumului taxelor de prelevare a probelor de control doping
454.	— Decret privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului dintre România și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare privind cooperarea și activitățile Reprezentanței Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare în România, semnat la Londra la 11 noiembrie 2016 și respectiv la București la 29 noiembrie 2016		9
	4	516.	— Ordin al ministrului transporturilor privind actualizarea contractelor de servicii publice pentru perioada 1 ianuarie 2016—2 decembrie 2019 în transportul feroviar public de călători, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 231/2016
			10
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE	
Decizia nr. 65 din 16 februarie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România	4-6	Decizia nr. 20 din 3 aprilie 2017 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept)	11-16
		★	
		Rectificări	16

ACTE ALE PARLAMENTULUI ROMÂNIEI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI**

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE**pentru aprobarea înființării, pe teritoriul României, a Detașamentului NATO de Contrainformații, sub denumirea de ACCI BUCHAREST DETACHMENT — BuDET**

În temeiul prevederilor art. 3 lit. b) din Legea nr. 291/2007 privind intrarea, staționarea, desfășurarea de operațiuni sau tranzitul forțelor armate străine pe teritoriul României, republicată, cu modificările și completările ulterioare, văzând propunerea Președintelui României și avizul Consiliului Suprem de Apărare a Țării,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înființarea, pe teritoriul României, în garnizoana București, a Detașamentului NATO de Contrainformații, fără indicativ de unitate militară, sub denumirea de ACCI BUCHAREST DETACHMENT — BuDET, denumit în continuare *Detașament*.

Art. 2. — Detașamentul prevăzut la art. 1 își desfășoară activitatea pe lângă Comandamentul Diviziei Multinaționale de Sud-Est din București, în conformitate cu prevederile Legii nr. 291/2007 privind intrarea, staționarea, desfășurarea de

operațiuni sau tranzitul forțelor armate străine pe teritoriul României, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — Detașamentul prevăzut la art. 1 beneficiază de prevederile art. 2 din Legea nr. 126/2016 pentru ratificarea Acordului suplimentar la Protocolul de la Paris dintre Guvernul României și Comandamentul Suprem al Forțelor Aliate din Europa și Comandamentul Suprem Aliat pentru Transformare, semnat la Bruxelles la 2 decembrie 2015.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 9 mai 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 9 mai 2017.

Nr. 34.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

HOTĂRÂRE**privind constituirea Grupului PRO-America**

În temeiul prevederilor art. 10 din Regulamentul activităților comune ale Camerei Deputaților și Senatului, aprobat prin Hotărârea Parlamentului României nr. 4/1992, republicat,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se aprobă constituirea Grupului PRO-America, potrivit anexei care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 9 mai 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 9 mai 2017.

Nr. 35.

ANEXĂ**Grupul PRO-America**

Președinte:	
Dragnea Nicolae-Liviu, deputat	PSD
Membri:	
Corlățean Titus, senator	PSD
Costoiu Mihnea-Cosmin, senator	PSD
Valeca Șerban-Constantin, senator	PSD
Pațurcă Roxana-Natalia, senator	PSD
Ciolacu Ion-Marcel, deputat	PSD
Iancu Iulian, deputat	PSD
Iordache Florin, deputat	PSD
Mihălcescu Carmen-Ileana, deputat	PSD
Pop Georgian, deputat	PSD
Vlase Petru-Gabriel, deputat	PSD
Țapu Nazare Eugen, senator	PNL
Ardelean Ben-Oni, deputat	PNL
Moldovan Sorin-Dan, deputat	PNL
Sighiartău Robert-Ionatan, deputat	PNL
Ștefan Ion, deputat	PNL
Popescu Nicolae-Daniel, deputat	USR
Dinică Silvia-Monica, senator	USR
Benkő Erika, deputat	UDMR
Korodi Attila, deputat	UDMR
Sibinescu Ionuț, senator	ALDE
Gerea Andrei Dominic, deputat	ALDE
Simionca Ionuț, senator	PMP
Lungu Vasile-Cristian, deputat	PMP
Pambuccian Varujan, deputat	Minoritățile naționale

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****HOTĂRÂRE****privind numirea președintelui Autorității Naționale
pentru Administrare și Reglementare în Comunicații**

În temeiul prevederilor art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 22/2009 privind înființarea Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații, aprobată prin Legea nr. 113/2010, cu modificările și completările ulterioare,

Parlamentul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se numește pentru o perioadă de 6 ani domnul Adrian Diță în funcția de președinte al Autorității Naționale pentru Administrare și Reglementare în Comunicații.

Această hotărâre a fost adoptată de Camera Deputaților și de Senat în ședința comună din 11 mai 2017, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR,
PETRU-GABRIEL VLASE

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 11 mai 2017.
Nr. 37.

D E C R E T E

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind supunerea spre ratificare Parlamentului a Acordului dintre România și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare privind cooperarea și activitățile Reprezentanței Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare în România, semnat la Londra la 11 noiembrie 2016 și respectiv la București la 29 noiembrie 2016

În temeiul prevederilor art. 91 alin. (1) și ale art. 100 din Constituția României, republicată, precum și ale art. 19 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 590/2003 privind tratatele, la propunerea Guvernului, potrivit Hotărârii nr. E 46 din 27 aprilie 2017,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Acordul dintre România și Banca Europeană pentru Reconstrucție și Dezvoltare privind cooperarea și activitățile Reprezentanței Băncii Europene pentru Reconstrucție și Dezvoltare în România, semnat la Londra la 11 noiembrie 2016 și respectiv la București la 29 noiembrie 2016, și se dispune publicarea prezentului decret în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

În temeiul art. 100 alin. (2) din
Constituția României, republicată,
contrasemnăm acest decret.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

București, 10 mai 2017.
Nr. 454.

D E C I Z I I A L E C U R Ț I I C O N S T I T U Ț I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 65 din 16 februarie 2017

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013
privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent,
a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**

Valer Dorneanu	— președinte	
Marian Enache	— judecător	
Mircea Ștefan Minea	— judecător	
Daniel Marius Morar	— judecător	
Mona-Maria Pivniceru	— judecător	
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător	
Varga Atilla	— judecător	
Valentina Bărbățeanu	— magistrat-asistent	

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Loredana Veisa.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, excepție ridicată din oficiu de

Tribunalul București — Secția a IV-a civilă în Dosarul nr. 21.538/3/2015 și care constituie obiectul Dosarului nr. 1.512D/2016 al Curții Constituționale.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că autorul excepției a transmis la dosar un înscris prin care, în esență, solicită judecarea în lipsă, soluționarea excepției și trimiterea deciziei către instanța care a sesizat Curtea Constituțională, în vederea continuării procesului în cursul căruia a fost ridicată excepția de neconstituționalitate. De asemenea, Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor a depus la dosar note scrise prin care apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că își menține valabilitatea jurisprudența Curții Constituționale existentă în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 27 octombrie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 21.538/3/2015, **Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România**, excepție ridicată de instanță, din oficiu, într-o cauză având ca obiect soluționarea unei contestații introduse împotriva unei decizii de invalidare emisă de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate instanța autoare a acesteia arată, în esență, că textul de lege criticat instituie, în principiu, o cale de atac împotriva deciziilor emise de entitățile implicate în procedura restituirii, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România și, implicit, împotriva deciziilor emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor. Ca urmare a modalității în care a fost stabilită instanța competentă din punct de vedere teritorial, prin raportare la sediul entității emitente, s-a creat situația în care toate deciziile de invalidare și de compensare prin puncte pentru toate legile reparatorii în materia proprietății și pentru toată țara să fie contestate numai la Tribunalul București, deoarece Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor își are sediul în municipiul București. Susține că, în condițiile în care un număr relativ mic de judecători va soluționa toate aceste contestații, efectul imediat va consta într-o încărcare excesivă a completurilor care soluționează asemenea litigii, cu consecința acordării unor termene mai îndelungate și a prelungirii duratei de soluționare a dosarelor. Instanța autoare a excepției mai precizează că, pe de-o parte, dosarele în această materie necesită, pentru soluționare, un probatoriu relativ complex, eventualele expertize trebuind să se realizeze prin comisie rogatorie, de vreme ce imobilele în cauză se află pe tot teritoriul țării, iar, pe de altă parte, părțile vor fi nevoite să se deplaseze în București sau să angajeze apărători, ceea ce va presupune costuri suplimentare față de situația alternativă și firească, în care competența ar fi fost atribuită tribunalelor în raza cărora se află imobilele în cauză. Consideră că, potrivit testului de proporționalitate dezvoltat de instanța de contencios constituțional în jurisprudența sa, orice măsură luată trebuie să fie adecvată, necesară și proporțională. Aplicând la cauza de față reperele acestui test, instanța apreciază că, deși *in abstracto* măsura legislativă este adecvată scopului urmărit, totuși, prin efectele pe care le creează, aceasta nu reprezintă o măsură necesară. În acest sens, arată că, art. 111 din Codul de procedură civilă (dreptul comun în materia competenței teritoriale a instanței care soluționează cereri privind persoane juridice de drept public aflate în postura de pârât) stabilește ca instanță competentă, alternativ, fie cea de la domiciliul/sediul reclamantului, fie cea de la sediul pârâtului. Instanța apreciază, în concluzie, că dispozițiile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013, în măsura în care stabilesc o competență teritorială exclusivă în sarcina Tribunalului București, nu satisfac cerințele de constituționalitate și convenționalitate cu privire la egalitatea în drepturi și liberul acces la justiție, soluția legislativă aleasă nerespectând condiția necesității și proporționalității.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor

două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, arătând, în acest sens, că textul de lege criticat a mai format obiect al controlului de constituționalitate, iar Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 833 din 3 decembrie 2015, a respins, ca neîntemeiată, excepția.

9. **Avocatul Poporului** apreciază că problemele expuse de Tribunalul București în motivarea excepției de neconstituționalitate relevă, mai degrabă, aspecte ce țin de aplicarea normelor criticate raportate la o eventuală situație de fapt, dar și de administrarea justiției, și anume încărcarea excesivă a completurilor de judecată în urma activității desfășurate de Autoritatea Națională pentru Restituirea Proprietăților, prin emiterea unor decizii. Or, un astfel de context nu poate constitui temei pentru ridicarea unei excepții de neconstituționalitate și excedează competenței Curții Constituționale, în condițiile în care, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, „*Competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată sunt prevăzute numai prin lege*”. Apreciază că nu sunt nesocotite nici principiul egalității în fața legii și nici accesul liber la justiție.

10. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului și cel al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse la dosar, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

11. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

12. Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 17 mai 2013, care au următoarea redactare: „*Deciziile emise cu respectarea prevederilor art. 33 și 34 pot fi atacate de persoana care se consideră îndreptățită la secția civilă a tribunalului în a cărui circumscripție se află sediul entității, în termen de 30 de zile de la data comunicării*”.

13. În opinia instanței care a ridicat excepția de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor din Constituție cuprinse la art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 21 — *Accesul liber la justiție* și art. 126 — *Instanțele judecătorești*. De asemenea, sunt invocate prevederile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la dreptul la un proces echitabil.

14. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea observă că textul de lege criticat a mai format obiectul controlului de constituționalitate, conformitatea acestuia cu prevederile Constituției invocate și în cauza de față fiind examinată prin prisma unor argumente identice. Astfel, prin Decizia nr. 833 din 3 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 192 din 15 martie 2016, sau prin Decizia nr. 115 din 3 martie 2016, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 375 din 16 mai 2016, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate, apreciind că este neîntemeiată în raport cu criticile formulate.

15. În deciziile menționate, Curtea a reținut că, din dispozițiile Legii nr. 165/2013, rezultă că toate deciziile de invalidare sau de compensare prin puncte emise de Comisia Națională pentru Compensarea Imobilelor, precum și refuzul acesteia de a soluționa cererile adresate în temeiul legilor reparatorii în materia proprietății vor putea fi contestate numai la secția civilă a Tribunalului Municipiului București. Cu privire la modul de stabilire a competenței instanțelor de judecată, Curtea a observat că aceasta nu este singura situație în care legiuitorul a reglementat o competență exclusivă a unei singure instanțe. Astfel, spre exemplu, potrivit art. 4 alin. (4), art. 10 alin. (2) și art. 11 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 24/2008 privind accesul la propriul dosar și deconspirarea Securității, acțiunea în constatarea calității de lucrător al Securității sau de colaborator al acesteia ori contestația împotriva adevărului prevăzute la art. 8 lit. b) și art. 9 din aceeași ordonanță se introduce la Secția de contencios administrativ și fiscal a Curții de Apel București.

16. O atare soluție legislativă, vizând competența exclusivă a unei singure instanțe de soluționare a anumitor cauze, a mai făcut obiectul criticilor de neconstituționalitate, Curtea constatând, de exemplu, prin Decizia nr. 530 din 9 aprilie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 430 din 24 iunie 2009 și Decizia nr. 1.420 din 20 octombrie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 859 din 6 decembrie 2011, că o astfel de reglementare este în consonanță cu Legea fundamentală, deoarece art. 126 alin. (1) și (2) din Constituție statuează că justiția se realizează prin instanțele judecătorești, a căror competență este stabilită numai prin lege. În înțelesul acestei norme constituționale, legiuitorul este singurul abilitat să reglementeze, prin lege, competența instanțelor judecătorești și procedura de judecată, fără alte restricții decât cele rezultate din celelalte prevederi ale Constituției sau din actele normative internaționale prevăzute în art. 20 din Legea fundamentală. Totodată, Curtea a stabilit, de exemplu, prin Decizia nr. 731 din 29 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 948 din 22 decembrie 2015, că legiuitorul poate institui, în considerarea unor situații deosebite, reguli speciale de procedură, ca și modalitățile de exercitare a drepturilor procedurale, principiul

accesului liber la justiție presupunând posibilitatea neîngrădită a tuturor celor interesați de a utiliza aceste proceduri, în formele și în modalitățile instituite de lege, nicio lege neputând exclude de la exercițiul drepturilor procesuale astfel instituite vreo categorie sau grup social.

17. În continuare, prin Decizia nr. 833 din 3 decembrie 2015, mai sus citată, Curtea a reținut că Legea nr. 165/2013 a fost adoptată ca urmare a pronunțării de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului, la data de 12 octombrie 2010, a Hotărârii în Cauza *Maria Atanasiu și alții împotriva României*. Cu acel prilej, instanța europeană a constatat că prevederile legislative complexe și modificările ce le-au fost aduse de-a lungul timpului s-au tradus printr-o practică judiciară inconstantă și au generat o incertitudine juridică generală în ceea ce privește interpretarea noțiunilor esențiale referitoare la drepturile foștilor proprietari, ale statului și ale terților dobânditori ai bunurilor imobile naționalizate (paragraful 221). În considerarea acestor observații, Curtea Constituțională a apreciat că, pe lângă dezideratul unei mai bune administrări a justiției, prin reglementarea criticată, legiuitorul român a avut ca scop și realizarea obiectivului de asigurare a interpretării și aplicării unitare a legii în materia restituirii, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România, creând premisele unor practici judiciare constante prin reglementarea unui cadru normativ corespunzător.

18. Având în vedere cele anterior expuse, precum și faptul că nicio dispoziție din Legea fundamentală sau din actele normative internaționale invocate nu prevede interdicția instituirii unei anumite instanțe care să fie competentă să judece o cauză, ci numai dreptul oricărei persoane de a se adresa instanțelor de judecată pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate, ca neîntemeiată.

19. Întrucât în cauza de față nu au apărut elemente noi care să justifice reconsiderarea acestei soluții, își menține valabilitatea jurisprudența evocată, excepția de neconstituționalitate urmând să fie respinsă ca neîntemeiată.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu majoritate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată din oficiu de Tribunalul București — Secția a IV-a civilă în Dosarul nr. 21.538/3/2015 și constată că dispozițiile art. 35 alin. (1) din Legea nr. 165/2013 privind măsurile pentru finalizarea procesului de restituire, în natură sau prin echivalent, a imobilelor preluate în mod abuziv în perioada regimului comunist în România sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a IV-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 16 februarie 2017.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
prof. univ. dr. **VALER DORNEANU**

Magistrat-asistent,
Valentina Bărbățeanu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRĂRE

privind înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Apărării Naționale a imobilului 641, situat în municipiul Timișoara, județul Timiș

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 20 din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, cu modificările și completările ulterioare, în conformitate cu prevederile art. 867 și 868 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare, și având în vedere prevederile art. 4 din Hotărârea Guvernului nr. 892/2015 privind actualizarea valorii de inventar a unui imobil aflat în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale și pentru transmiterea acestuia în domeniul public al județului Timiș,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Apărării Naționale a imobilului 641 situat în municipiul Timișoara, județul Timiș, având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, revenit în domeniul public al statului, în conformitate cu prevederile legale în vigoare.

Art. 2. — Ministerul Apărării Naționale se subrogă în drepturile și obligațiile Consiliului Județean Timiș, preluând odată cu imobilul prevăzut la art. 1 și contractul de închiriere

derulat de către Consiliul Județean Timiș pentru un spațiu din cadrul imobilului, având ca obiect un cabinet medical, cu termen de valabilitate până la data de 17 iunie 2020.

Art. 3. — Ministerul Apărării Naționale își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și împreună cu Ministerul Finanțelor Publice va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
p. Ministrul apărării naționale,
Nicolae Nasta,
secretar de stat
Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale,
administrației publice și fondurilor europene,
Sevil Shhaideh
Ministrul finanțelor publice,
Viorel Ștefan

București, 5 mai 2017.
Nr. 301.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE

ale imobilului 641, situat în municipiul Timișoara, județul Timiș, care se înscrie în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și se dă în administrarea Ministerului Apărării Naționale, revenit de drept în domeniul public al statului și în administrarea Ministerului Apărării Naționale

Nr. MFP	Codul de clasificare	Denumirea bunului	Adresa	Elementele-cadru de descriere tehnică/ Carte funciară/ Nr. cadastral	Valoarea de inventar a bunului (în lei)	Persoana juridică de la care se transmite imobilul CUI	Persoana juridică la care se transmite imobilul CUI
*)	8.19.01	Imobil 641	Județul Timiș, municipiul Timișoara, str. Piața Libertății nr. 5—7	Construcții și teren**) CF 429140 Nr. cadastral 429140 Nr. cadastral 429140-C1 Nr. cadastral 429140-C2 Nr. cadastral 429140-C3 Nr. cadastral 429140-C4	860.737,04	Domeniul public al județului Timiș CUI — 4358029	Statul român, din administrarea Ministerului Apărării Naționale CUI — 4183229

*) Nr. MFP se acordă odată cu înscrierea imobilului în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Ministerului Apărării Naționale.

**) Conform prevederilor Ordinului ministrului finanțelor publice nr. 1.718/2011 pentru aprobarea Precizărilor privind întocmirea și actualizarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, instituțiile a căror activitate este organizată în baza unor legi speciale și care au bunuri cu date de identificare clasificate completează anexele la hotărârile Guvernului numai cu acele date care nu sunt clasificate.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru modificarea Hotărârii Guvernului nr. 230/2011 privind autorizarea importatorilor de semințe de cânepă pentru alte întrebuințări decât pentru semănat

Având în vedere prevederile art. 189 alin. (1) lit. c) din Regulamentul (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1.037/2001 și (CE) nr. 1.234/2007 ale Consiliului, prevederile art. 9 alin. (3) și (4) din Regulamentul delegat (UE) 2016/1.237 al Comisiei din 18 mai 2016 de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele de aplicare a sistemului de licențe de import și export și de completare a Regulamentului (UE) nr. 1.306/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește normele referitoare la eliberarea și reținerea garanțiilor constituite pentru astfel de licențe, precum și de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 2.535/2001, (CE) nr. 1.342/2003, (CE) nr. 2.336/2003, (CE) nr. 951/2006, (CE) nr. 341/2007 și (CE) nr. 382/2008 ale Comisiei și de abrogare a Regulamentelor (CE) nr. 2.390/98, (CE) nr. 1.345/2005, (CE) nr. 376/2008 și (CE) nr. 507/2008 ale Comisiei,

în temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. I. — Hotărârea Guvernului nr. 230/2011 privind autorizarea importatorilor de semințe de cânepă pentru alte întrebuințări decât pentru semănat, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 23 martie 2011, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 1 va avea următorul cuprins:

„Art. 1. — (1) Importurile prevăzute la art. 189 alin. (1) lit. c) din Regulamentul (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de instituire a unei organizări comune a piețelor produselor agricole și de abrogare a Regulamentelor (CEE) nr. 922/72, (CEE) nr. 234/79, (CE) nr. 1.037/2001 și (CE) nr. 1.234/2007 ale Consiliului se realizează numai în baza licențelor de import emise de autoritățile competente din statele membre ale Uniunii Europene.

(2) Pentru România, autoritatea competentă responsabilă cu emiterea licenței de import este Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, iar Ministerul Agriculturii și Dezvoltării Rurale este autoritatea competentă responsabilă cu emiterea autorizației de importator, colaborarea cu autoritățile competente din celelalte state membre în ceea ce privește utilizarea semințelor de cânepă importată și transmiterea la Comisia Europeană a comunicărilor prevăzute la art. 17 din Regulamentul de punere în aplicare (UE) 2016/1.239 al Comisiei din 18 mai 2016 de stabilire a normelor de aplicare a Regulamentului (UE) nr. 1.308/2013 al Parlamentului European și al Consiliului în ceea ce privește sistemul de licențe de import și de export.”

2. Articolul 4 va avea următorul cuprins:

„Art. 4. — (1) Autorizația de importator se acordă operatorilor economici pe bază de cerere-tip, al cărei model este prevăzut în anexa nr. 2, care se depune la biroul unic din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale, însoțită de următoarele documente:

a) certificatul de înregistrare la Oficiul Național al Registrului Comerțului, în copie certificată pentru conformitate cu originalul;

b) angajament privind desfășurarea operațiunilor de procesare a semințelor de cânepă importate.

(2) Angajamentul prevăzut la alin. (1) lit. b), în funcție de procedura pe care le parcurge cantitatea de semințe de cânepă importate, cuprinde cel puțin următoarele informații:

a) denumirea și adresa operatorului economic, respectiv adresa punctului de lucru unde se desfășoară operațiunea de transformare a semințelor;

b) produsul importat, respectiv: semințe de cânepă încadrate la codul NC 1207 99 91, genul/specia, cantitatea (kg),

documente din care să rezulte calitatea semințelor, buletinul de analiză din care să rezulte că tetrahidrocannabinolul se încadrează în limitele permise de prevederile art. 32 alin. (6) din Regulamentul (UE) nr. 1.307/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 17 decembrie 2013 de stabilire a unor norme privind plățile directe acordate fermierilor prin scheme de sprijin în cadrul politicii agricole comune și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 637/2008 al Consiliului și a Regulamentului (CE) nr. 73/2009 al Consiliului, precum și alte documente solicitate de autoritatea emitentă a autorizației;

c) descrierea operațiunii de transformare la care este supusă sămânța, produsul finit care rezultă în urma procesării, subprodusele rezultate, cantitatea și destinația pentru fiecare dintre acestea;

d) contractul de prestări servicii cu operatorul care efectuează operațiunea de transformare, după caz, ca anexă la angajament;

e) calendarul desfășurării operațiunii de transformare a semințelor astfel încât, într-o perioadă de până la 12 luni de la data emiterii licenței de import de către Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură, întreaga cantitate de sămânță importată să fie supusă transformării.

(3) Autorizația pentru import de semințe de cânepă, altele decât cele pentru semănat, se emite în termen de 30 de zile de la data depunerii documentației prevăzute la alin. (1) și este valabilă un an de la data emiterii.”

3. La articolul 6 alineatul (1), litera c) va avea următorul cuprins:

„c) cantitatea în kilograme de semințe care au fost supuse operațiunii respective, cantitatea de produs finit și de subproduse rezultate și destinația acestora;”

4. Articolul 8 va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — Structura cu atribuții în inspecții tehnice din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și a direcțiilor pentru agricultură județene, respectiv a municipiului București verifică periodic importatorii autorizați și, după caz, la operatorii care realizează transformarea semințelor importate, modul de respectare a condițiilor care au dus la acordarea autorizației de importator prevăzute la art. 4, precum și îndeplinirea obligațiilor prevăzute la art. 7.”

5. La articolul 10, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Nerespectarea obligațiilor prevăzute la art. 6 și 7 constituie contravenție și se sancționează cu amendă de la 30.000 lei la 50.000 lei.

(2) Constatarea contravenției și aplicarea sancțiunii prevăzute la alin. (1) se fac de către persoanele împuternicite din cadrul structurii cu atribuții în inspecții tehnice din cadrul Ministerului Agriculturii și Dezvoltării Rurale și al direcțiilor pentru agricultură județene, respectiv a municipiului București.”

Art. II. — Autorizațiile de importator și licențele de import emise anterior intrării în vigoare a prezentei hotărâri își păstrează valabilitatea.

Art. III. — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 30 de zile de la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PRIM-MINISTRU
SORIN MIHAI GRINDEANU

Contrasemnează:
Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,
Petre Daea
Ministrul afacerilor externe,
Teodor-Viorel Meleşcanu
Ministrul pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenariat,
Alexandru Petrescu
p. Ministrul delegat pentru afaceri europene,
Bogdan Mănoiu,
secretar de stat

București, 5 mai 2017.
Nr. 302.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AGENȚIA NAȚIONALĂ ANTI-DOPING

ORDIN privind aprobarea cuantumului taxelor de prelevare a probelor de control doping

Având în vedere:

— dispozițiile art. 3 pct. 62, art. 7 pct. 8 și art. 30 din Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— dispozițiile art. 3 alin. (2) lit. a) și c) din Regulamentul de organizare și funcționare a Agenției Naționale Anti-Doping, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.522/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— Nota nr. 1.295 din 25.04.2017 a Direcției generale de testare, anti-trafic substanțe interzise, relații publice și internaționale,

în temeiul art. 13 alin. (2) din Legea nr. 227/2006 privind prevenirea și combaterea dopajului în sport, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

președintele Agenției Naționale Anti-Doping emite prezentul ordin.

Art. 1. — Cuantumul taxei de prelevare a probelor de control doping se modifică după cum urmează:

Recoltare 1—3 probe	900 lei/probă
Recoltare peste 3 probe	600 lei/probă

Art. 2. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă orice dispoziții contrare.

Art. 3. — Prezentul ordin intră în vigoare la data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Agenției Naționale Anti-Doping,
Graziela Elena Vâjială

București, 8 mai 2017.
Nr. 101.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR

ORDIN**privind actualizarea contractelor de servicii publice
pentru perioada 1 ianuarie 2016—2 decembrie 2019
în transportul feroviar public de călători,
aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 231/2016**

Având în vedere că până la această dată nu a fost încheiat Protocolul de predare-primire prevăzut la art. 6 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2016 privind înființarea Autorității pentru Reformă Feroviară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 53/2017,

având în vedere prevederile Ordinului ministrului transporturilor nr. 483/2017 pentru aprobarea volumului de transport feroviar public de călători pe care operatorii de transport feroviar de călători îl pot executa în cadrul pachetului minim social pentru care aceștia primesc compensații de la bugetul de stat în anul 2017,

în temeiul prevederilor art. II din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 83/2016 privind unele măsuri de eficientizare a implementării proiectelor de infrastructură de transport, unele măsuri în domeniul transporturilor, precum și pentru modificarea și completarea unor acte normative, art. 102 din Legea nr. 71/2011 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 287/2009 privind Codul civil, cu modificările și completările ulterioare, art. 5 alin. (8) și (11) și art. 39 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 12/1998 privind transportul pe căile ferate române și reorganizarea Societății Naționale a Căilor Ferate Române, republicată, cu modificările și completările ulterioare, art. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 62/2016 privind înființarea Autorității pentru Reformă Feroviară, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 53/2017, și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 21/2015 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul transporturilor emite următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă actualizarea contractelor de servicii publice pentru perioada 1 ianuarie 2016—2 decembrie 2019 în transportul feroviar public de călători, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 231/2016, prin încheierea actelor adiționale prevăzute în anexele nr. I—V*), care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul transporturilor,
Alexandru-Răzvan Cuc

București, 10 mai 2017.
Nr. 516.

*) Anexele nr. I—V se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

DECIZIA Nr. 20

din 3 aprilie 2017

Dosar nr. 4.025/1/2016

Iulia Cristina Tarcea	— președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele delegat al Secției I civile
Eugenia Voicheci	— președintele Secției a II-a civile
Mirela Sorina Popescu	— președintele Secției penale
Beatrice Ioana Nestor	— judecător la Secția I civilă
Paula C. Pantea	— judecător la Secția I civilă
Rodica Susanu	— judecător la Secția I civilă
Doina Popescu	— judecător la Secția I civilă
Aurelia Rusu	— judecător la Secția I civilă
Roxana Popa	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Zaharia	— judecător la Secția a II-a civilă
Mărioara Isailă	— judecător la Secția a II-a civilă
Ruxandra Monica Duță	— judecător la Secția a II-a civilă
Mirela Polițeanu	— judecător la Secția a II-a civilă
Săndel Lucian Macavei	— judecător la Secția penală
Valentin-Horia Șelaru	— judecător la Secția penală
Francisca Maria Vasile	— judecător la Secția penală
Lavinia Valeria Lefterache	— judecător la Secția penală
Simona Daniela Ecean	— judecător la Secția penală

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 4.025/1/2016 a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27⁵ alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare (*Regulamentul*).

Ședința este prezidată de doamna judecător Iulia Cristina Tarcea, președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Elena Adriana Stamatescu, magistrat-asistent, desemnată în conformitate cu dispozițiile art. 27⁶ din Regulament.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizările formulate de Tribunalul Călărași — Secția civilă în Dosarul nr. 6.575/202/2015 și de Tribunalul București — Secția a IV-a civilă în Dosarul nr. 42.151/299/2014, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„*Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 857 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă, art. 249 alin. (1) din Codul de procedură penală, art. 167 alin. (1) teza finală și art. 195 alin. (5) din Regulamentul de avizare, recepție și înscriere în evidențele de cadastru și carte funciară, aprobat prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 700/2014, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a se lămurii dacă în noțiunile de «orice ipotecă sau alte sarcini privind garantarea drepturilor de creanță», respectiv «ipotecile și celelalte sarcini reale», la care fac referire dispozițiile art. 857 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă se include și măsura sechestrului prevăzută de dispozițiile art. 249 alin. (1) din Codul de procedură penală, astfel încât radierea înscrierii sechestrului în cartea funciară se realizează din oficiu, ca efect al adjudecării, sau exclusiv în condițiile prevăzute de dispozițiile art. 167 alin. (1) teza finală și dispozițiile art. 195 alin. (5) din Regulamentul aprobat prin Ordinul*

directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 700/2014, cu modificările și completările ulterioare.»

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosar a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, ce a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă; apelanta-petentă S.C. A. — S.R.L. a depus, în termen legal, prin avocat, un punct de vedere asupra chestiunii de drept, prin care a susținut că sechestrul penal este inclus în alte categorii de sarcini, de care imobilul executat silit rămâne liber ca urmare a adjudecării, aplicându-se prevederile art. 857 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

În urma deliberărilor, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept rămâne în pronunțare asupra sesizărilor privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

I. Titularul și obiectul sesizării

1. *Tribunalul Călărași — Secția civilă* a dispus, prin Încheierea din 2 noiembrie 2016, în Dosarul nr. 6.575/202/2015, aflat pe rolul acestei instanțe, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: *interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 857 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă, art. 249 alin. (1) din Codul de procedură penală, respectiv art. 167 alin. (1) teza finală și art. 195 alin. (5) din Regulamentul de avizare, recepție și înscriere în evidențele de cadastru și carte funciară, aprobat prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 700/2014, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a se lămurii dacă în noțiunile de „orice ipotecă sau alte sarcini privind garantarea drepturilor de creanță”, respectiv „ipotecile și celelalte sarcini reale”, la care fac referire dispozițiile art. 857 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă se include și măsura sechestrului prevăzută de art. 249 alin. (1) din Codul de procedură penală, astfel încât radierea înscrierii sechestrului în cartea funciară se realizează din oficiu, ca efect al adjudecării, sau exclusiv în condițiile prevăzute de art. 167 alin. (1) teza finală și art. 195 alin. (5) din Regulamentul aprobat prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 700/2014, cu modificările și completările ulterioare.*

2. De asemenea, *Tribunalul București — Secția a IV-a civilă* a dispus, prin Încheierea din 18 noiembrie 2016, în dosarul nr. 42.151/299/2014, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, pentru a răspunde următoarei întrebări: *„rezultă din interpretarea dispozițiilor art. 857 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă că sechestrul asigurator penal notat în cartea funciară face parte dintre sarcinile care se sting prin adjudecarea în procedura vânzării silite a bunului imobil, astfel încât să poată face obiectul radierii conform alin. (4), sau singura cale de obținere a radierii este dispoziția organelor penale competente în sensul ridicării măsurii?”*

Constatându-se identitatea de obiect, Înalta Curte de Casație și Justiție a dispus conexarea celor două sesizări.

II. Expunerea succintă a proceselor

3. Prin *Sentința civilă nr. 1.214 pronunțată la data de 31 mai 2016 de Judecătoria Călărași în Dosarul nr. 6.575/202/2015*, a fost admisă plângerea formulată de petenta S.C. A. — S.R.L. în contradictoriu cu pârâțul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Crimă Organizată și Terorism — Biroul Teritorial Călărași, iar pe cale de consecință a fost anulată încheierea de respingere a cererii de reexaminare din 26 noiembrie 2015 emisă de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Călărași — Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Călărași.

A fost anulată parțial încheierea din 12 octombrie 2015 emisă de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Călărași — Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Călărași în Dosarul nr. xxxxx/2015, doar în ceea ce privește dispoziția de menținere a ipotecii legale de sub C8, conform art. 167 alin. (1) din Regulamentul aprobat prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 700/2014, cu modificările și completările ulterioare, sub C9 din cartea funciară nr. xxxxx.

S-a dispus ridicarea măsurii asigurătorii luate în baza Ordonanței din data de 1 septembrie 2015 emise de pârâțul Parchetului de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Crimă Organizată și Terorism — Biroul Teritorial Călărași, privind imobilul cu numărul cadastral nr. xxxxx, înscris în cartea funciară nr. xxxxx, imobil aflat în proprietatea petentei S.C. A. — S.R.L., radierea acestei măsuri din cartea funciară menționată, precum și comunicarea hotărârii către Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Călărași — Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Călărași, în vederea efectuării formalităților de radiere a măsurii asigurătorii.

În fapt, s-a reținut că prin procesul-verbal de licitație imobiliară nr. x din 17 august 2015, întocmit în cadrul procedurii de executare silită care a format obiectul Dosarului nr. xx/2015 al Biroului Executorului Judecătoresc B., s-a vândut la licitație terenul arabil în suprafață de xxx m.p., situat în extravilanul comunei Vâlcelele, județul Călărași, tarlaua xx/x, parcela x, având carte funciară nr. xxxxx a localității Vâlcelele și număr cadastral xxxxx, proprietatea debitoare C. Cumpărător (adjudecatar) este S.C. A. — S.R.L., reclamanta din prezenta cauză.

Prin actul de adjudecare încheiat la data de 18 septembrie 2015, în cadrul aceleiași proceduri de executare silită, adjudecatarul a devenit proprietarul imobilului sus-menționat, conform dispozițiilor art. 857 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Ordonanța din data de 1 septembrie 2015, emisă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Crimă Organizată și Terorism — Biroul Teritorial Călărași prin care s-a instituit măsura asigurătorie a sechestrului, a fost menționată în cartea funciară la data de 11 septembrie 2015, în condițiile în care persoana urmărită penal, C., nu mai era proprietarul imobilului sus-menționat și în condițiile în care urmărirea imobilului fusese deja notată în cartea funciară încă din data de 23 martie 2015. Potrivit dispozițiilor art. 857 alin. (4) din Codul de procedură civilă, ipotecile și celelalte sarcini reale intabulate după notarea urmăririi în cartea funciară se vor radia din oficiu, cu excepția celor pentru care adjudecatarul ar conveni să fie menținute.

Cu alte cuvinte, prin ordonanța menționată, organul de urmărire penală a instituit măsura asigurătorie a sechestrului asupra unui bun imobil care nu mai era proprietatea persoanei urmărite penal și în situația în care notarea urmăririi imobilului (în sensul dispozițiilor art. 857 din Codul de procedură civilă) era deja efectuată în cartea funciară.

În drept, instanța de fond a apreciat că, în baza dispozițiilor art. 857 alin. (4) teza întâi din Codul de procedură civilă, măsura asigurătorie a sechestrului, cu valoare de ipotecă imobiliară, instituită prin Ordonanța din data de 1 septembrie 2015 emisă de Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Crimă Organizată și Terorism — Biroul Teritorial Călărași, trebuia radiată din oficiu, și nu obligatoriu la cererea adjudecatarului (cerere care, oricum, a fost respinsă de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Călărași — motiv pentru care adjudecatarul S.C. A. — S.R.L. s-a adresat instanței prin cererea formulată în dosarul pendinte).

Împotriva sentinței anterior menționate s-a declarat apel de către Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Direcția de Investigare a Infracțiunilor de Crimă Organizată și Terorism — Biroul Teritorial Călărași, cererea de apel nefiind motivată.

La termenul din 5 octombrie 2016, din oficiu, instanța de apel a pus în discuție necesitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea unor chestiuni de drept vizând aplicarea dispozițiilor art. 857 din Codul de procedură civilă raportat la art. 195 alin. (5) din Regulamentul aprobat prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 700/2014, cu modificările și completările ulterioare.

Prin Încheierea din 2 noiembrie 2016, Tribunalul Călărași — Secția civilă a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție și, în temeiul dispozițiilor art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă, a dispus și suspendarea judecării.

4. Prin *Sentința civilă nr. 3.395 din 23 februarie 2015, pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București în Dosarul nr. 42.151/299/2014*, s-a respins ca neîntemeiată plângerea petentei S.C. D. — S.R.L., formulată în contradictoriu cu intimatul Parchetului de pe lângă Tribunalul București, împotriva Încheierii din 22 august 2014, emisă de Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară București — Biroul de Cadastru și Publicitate Imobiliară sector 1, prin care s-a respins cererea de radiere a sechestrului asigurător dispus de către parchet.

Instanța a reținut, în esență, că ridicarea sau menținerea măsurii asigurătorii luate în procesul penal se dispune, din oficiu, doar de procuror, prin ordonanța de clasare, în temeiul art. 315 alin. (2) din Codul de procedură penală, sau de instanța de judecată, prin hotărâre, în temeiul art. 404 alin. (4) lit. c) din același act normativ.

S-a reținut că, prin actul de adjudecare nr. xxx din 23 mai 2014, petenta a dobândit dreptul de proprietate asupra unui imobil situat în sectorul 1 al municipiului București. Ulterior adjudecării, petenta a solicitat intabularea în cartea funciară a dreptului său de proprietate și radierea Ordonanței Parchetului de pe lângă Tribunalul București din data de 19 octombrie 2012, prin care s-a dispus instituirea sechestrului asigurător asupra imobilului, această ultimă cerere fiindu-i respinsă.

Instanța de fond a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile prevăzute de art. 28 alin. (1) și art. 29 alin. (1) din Legea cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare, pentru radierea înscrierii sechestrului, întrucât măsura asigurătorie dispusă în procesul penal nu a încetat de drept și nu este supusă radierii din oficiu, conform art. 857 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă, precum și că sechestrul asigurător nu a fost radiat conform normelor de procedură penale aplicabile.

Apelul declarat împotriva sentinței instanței de fond de către petentă vizează, în esență, faptul că dispozițiile art. 857 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă rămân aplicabile și în situația existenței unui sechestr penal asupra bunului, sechestr care se menține numai asupra sumelor de bani rămase în urma îndestulării creditorului ipotecar. De asemenea, a arătat că

interesele statului și ale Parchetului de pe lângă Tribunalul București sunt suficient apărate prin aceea că au fost citați cu ocazia îndeplinirii măsurilor de executare asupra imobilului, aceștia având posibilitatea de a interveni în executarea silită desfășurată de creditoare.

Prin Încheierea din data de 18 noiembrie 2016 Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a dispus sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, dispunând și suspendarea judecării în temeiul art. 520 alin. (2) din Codul de procedură civilă.

III. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

5. Prin Încheierea pronunțată la data de 2 noiembrie 2016, Tribunalul Călărași — Secția civilă a constatat admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, motivat de următoarele considerente:

Fondul litigiului având ca obiect plângerea împotriva încheierii de carte funciară, sub aspectul menținerii sau radierii sechestrului, în contextul factual expus, depinde de interpretarea noțiunilor la care fac referire dispozițiile art. 857 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă prin raportare la dispozițiile art. 249 alin. (1) din Codul de procedură penală, respectiv art. 167 alin. (1) teza finală și art. 195 alin. (5) din Regulamentul aprobat prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 700/2014, cu modificările și completările ulterioare.

Dispozițiile anterior menționate au fost avute în vedere de către Oficiul de Cadastru și Publicitate Imobiliară Călărași la momentul emiterii încheierii de carte funciară atacate cu plângere, iar pentru soluționarea pe fond a pricinii tribunalul a apreciat că se impune a se stabili în prealabil dacă în noțiunile de „*orice ipotecă sau alte sarcini privind garantarea drepturilor de creanță*”, respectiv „*ipotecile și celelalte sarcini reale*”, la care fac referire dispozițiile art. 857 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă se include și măsura sechestrului prevăzută de art. 249 alin. (1) din Codul de procedură penală, astfel încât radierea înscrierii sechestrului în cartea funciară se realizează din oficiu, ca efect al adjudecării, sau exclusiv în condițiile prevăzute de art. 167 alin. (1) teza finală și art. 195 alin. (5) din Regulamentul aprobat prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 700/2014, cu modificările și completările ulterioare.

Tribunalul a constatat ca fiind îndeplinită și condiția privind noutatea problemei de drept, având în vedere că textele de lege ce se solicită a fi interpretate sunt conținute de acte normative relativ recent intrate în vigoare, având potențial de a conține probleme de drept noi, de natură a genera practică neunitară. În acest sens, la nivelul Judecătoriei Călărași există deja practică neunitară în dosare similare (Dosarul nr. 6.584/202/2015).

Ca urmare a consultării jurisprudenței, s-a constatat că asupra acestor probleme Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre, iar problema de drept nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare. Tribunalul Călărași a arătat că o problemă conexasă a făcut obiectul unei sesizări anterioare, soluționată în sensul respingerii ca inadmisibilă, prin Decizia nr. 8 din 27 aprilie 2015, pronunțată de Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 17 iunie 2015, însă problema de drept supusă analizei în această cauză nu vizează desfășurarea executării silită și valabilitatea actelor întocmite în această procedură, așa cum se întâmpla în ipoteza deciziei anterior menționate, ci în prezenta cauză se pun în discuție exclusiv aspectele vizând menținerea sau radierea sechestrului penal în cartea funciară, în procedura plângerii prevăzută de art. 31 din Legea nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

De asemenea, tribunalul a apreciat că problema de drept asupra căreia se solicită intervenția instanței supreme este una veritabilă și care prezintă o dificultate suficient de mare, decurgând din incidența unor prevederi legale aparținând unor ramuri de drept distincte, instituite prin acte normative având forță juridică diferită, dar care necesită o interpretare coroborată în vederea soluționării plângerii, conform art. 31 din Legea nr. 7/1996 republicată, cu modificările și completările ulterioare.

6. Prin Încheierea pronunțată la data de 18 noiembrie 2016, Tribunalul București — Secția a IV-a civilă a constatat admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă, motivat de următoarele considerente:

Tribunalul, legal investit cu soluționarea unui apel aflat în curs de judecată, urmează să pronunțe o hotărâre definitivă, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă.

Răspunsul la întrebarea adresată de instanță este necesar în vederea soluționării pe fond a cauzei, întrucât interpretarea modului de aplicare a dispozițiilor art. 857 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă raportat la situația de fapt expusă constituie problema fundamentală pusă în discuția instanței de apel.

Chestiunea în cauză are caracter de noutate, în sensul că nu s-a identificat o jurisprudență constantă și unitară asupra problemei în discuție. De asemenea, întrebarea privește interpretarea diferită sau contradictorie a unui text de lege, având ca obiect o problemă de drept reală, iar nu aparentă. Existența unor decizii penale ale Înaltei Curți de Casație și Justiție asupra aspectelor în discuție nu este suficientă pentru a considera lămurită problema de interpretare, întrucât una dintre apărările formulate în cauză vizează tocmai competența exclusivă a instanței penale de a se pronunța asupra efectelor sau menținerii măsurii asigurătorii penale.

IV. Punctele de vedere ale părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

7. Părțile din dosarul aflat pe rolul Tribunalului Călărași nu au prezentat puncte de vedere asupra chestiunii de drept ce face obiectul sesizării, deși instanța a acordat termen în acest sens.

8. În dosarul aflat pe rolul Tribunalului București, apelanta S.C. A. — S.R.L. a apreciat că se impune aplicarea fără rezerve a dispozițiilor art. 857 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în sensul radierii din oficiu a sechestrului asigurător penal.

9. După comunicarea raportului, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, apelanta S.C. A. — S.R.L. a depus, prin avocat, un punct de vedere asupra chestiunii de drept, reiterând argumentele invocate în fața instanței de apel.

V. Punctele de vedere ale completelor de judecată care au formulat sesizarea cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

10. Completul de judecată investit cu soluționarea apelului în Dosarul nr. 6.575/202/2015 al Tribunalului Călărași — Secția civilă a apreciat că pot fi identificate argumente în sprijinul ambelor interpretări, însă din moment ce problema de drept pusă în discuție este singura care se ridică în speță și are caracter determinant asupra soluției, o prezentare a punctului de vedere ar echivala cu o antepunonțare.

11. Completul de judecată investit cu soluționarea apelului în Dosarul nr. 42.151/299/2014 al Tribunalului București — Secția a IV-a civilă a arătat că există la nivelul instanței două opinii divergente, însă nu are conturată nicio opțiune cu privire la interpretarea ce trebuie adoptată, considerându-le pertinente deopotrivă.

VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie

12. Având în vedere identitatea dispozițiilor din vechea reglementare cu cea a dispozițiilor actuale, Înalta Curte de Casație și Justiție a solicitat curților de apel transmiterea jurisprudenței relevante atât cu privire la art. 857 alin. (3) și (4)

din Codul de procedură civilă, cât și cu privire la art. 518 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă de la 1865.

13. **Instanța de trimitere, Curtea de Apel București** a comunicat un număr semnificativ de hotărâri judecătorești, în ilustrarea celor două opinii conturate la nivelul instanțelor din raza sa teritorială.

Astfel, în **opinia majoritară** s-a apreciat că dispozițiile art. 857 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă nu se aplică și măsurii sechestrului instituite conform art. 249 alin. (1) din Codul de procedură penală, astfel încât această sarcină nu se radiază din oficiu, ci conform procedurii reglementate de art. 167 alin. (1) și art. 195 alin. (5) din Regulamentul aprobat prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 700/2014, cu modificările și completările ulterioare; s-a argumentat că sechestrul instituit de organele penale nu poate fi ridicat decât prin contestarea măsurii asigurătorii în procesul penal și că, numai după soluționarea definitivă a procesului penal, dacă nu s-a făcut plângere împotriva ducerii la îndeplinire a măsurii asigurătorii, se poate face contestație potrivit legii civile. Solicitarea petentei de radiere a notării sechestrului dispus asupra imobilului adjudecat echivalează cu împiedicarea executării și lipsirea de efecte a ordonanței procurorului, deși acest act nu a fost contestat, iar măsura asigurătorie nu a fost ridicată.

În **opinia minoritară**, sechestrul se va radia din oficiu, conform art. 857 alin. (4) din Codul de procedură civilă. Aceasta, deoarece măsura asigurătorie a sechestrului penal nu valorează titlu executoriu, motiv pentru care nu poate fi opus adjudecatarului, care a dobândit dreptul de proprietate asupra imobilului în litigiu în urma unei proceduri de executare silită, declanșată la cererea unui creditor care se afla în posesia unui titlu executoriu.

14. **Jurisprudența celorlalte instanțe naționale**

Curtea de Apel Brașov a comunicat sentințele nr. 1.010 din 28 decembrie 2015 și nr. 1.216 din 28 decembrie 2015 ale Judecătoriei Târgu Secuiesc, definitive prin deciziile Tribunalului Covasna, prin care s-a apreciat că în ipoteza analizată sunt incidente dispozițiile art. 167 alin. (1) teza finală și art. 195 alin. (5) din Regulamentul aprobat prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 700/2014, cu modificările și completările ulterioare. **Aceeași soluție a fost pronunțată și sub imperiul vechii reglementări**, prin Decizia civilă nr. 316/A din 17 mai 2016, definitivă, a Tribunalului Covasna.

Curtea de Apel Cluj a comunicat hotărâri judecătorești definitive ale Judecătoriei Cluj-Napoca și ale Tribunalului Specializat Cluj, prin care s-au analizat tangențial problemele de drept supuse dezbaterii.

Pe vechea reglementare s-au comunicat trei hotărâri judecătorești cuprinzând soluții diferite.

Curtea de Apel Constanța a comunicat Decizia nr. 173 din 13 martie 2014, definitivă, a Tribunalului Constanța, prin care s-a reținut că de la data intabulării imobilul rămâne liber de orice ipotecă sau alte sarcini privind garantarea drepturilor de creanță și s-a dispus radierea sechestrului asigurător.

Curtea de Apel Timișoara a comunicat deciziile nr. 1.402 din 15 noiembrie 2016 și nr. 1.501 din 9 decembrie 2016 ale Tribunalului Timiș, prin care s-a reținut că dispozițiile art. 857 alin. (3) din Codul de procedură civilă nu își găsesc aplicabilitatea în speță; în situația în care un imobil sechestrat ar fi dobândit la licitație publică, acesta ar putea trece în proprietatea adjudecatarului doar grevat de sechestrul penal, care nu este o sarcină în accepțiunea art. 15 alin. (2) din Legea nr. 7/1996, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Celelalte curți de apel nu au identificat practică judiciară în materia ce face obiectul sesizării și nici nu au comunicat opinii teoretice ale judecătorilor.

15. **Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție** a comunicat că la nivelul Secției judiciare — Serviciul judiciar civil nu s-a verificat și nici nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept ce formează obiectul sesizării.

VII. **Jurisprudența Curții Constituționale**

16. În urma verificărilor efectuate, se constată că instanța de contencios constituțional nu s-a pronunțat asupra constituționalității dispozițiilor art. 857 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă.

17. Curtea Constituțională a constatat însă constituționalitatea dispozițiilor art. 249 alin. (1) din Codul de procedură penală, respingând excepțiile ridicate. Astfel, prin Decizia nr. 629 din 8 octombrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 868 din 20 noiembrie 2015, s-a reținut că „sechestrul este o măsură asigurătorie de drept penal, iar nu o sancțiune penală, care poate fi dispusă împotriva persoanelor care au săvârșit fapte prevăzute de legea penală, dar nu ca o consecință a răspunderii penale, nedepinzând de gravitatea faptei săvârșite, neavând, așadar, caracter punitiv, ci eminamente preventiv” (paragraful 16).

18. În același sens, prin Decizia nr. 894 din 17 decembrie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 168 din 4 martie 2016, în continuarea raționamentului expus anterior, s-a reținut că luarea măsurilor asigurătorii nu are semnificația stabilirii vinovăției celor ce săvârșesc fapte penale, înainte ca vinovăția acestora să fie stabilită printr-o hotărâre judecătorească definitivă (paragraful 24).

Prin aceeași decizie, Curtea a constatat că „ingerința generată prin dispunerea sechestrului asupra bunurilor imobile și mobile ale suspectului, inculpatului, persoanei responsabile civilmente ori ale altor persoane în proprietatea sau posesia cărora se află bunurile vizează drepturi fundamentale, respectiv dreptul de proprietate, este reglementată prin lege, respectiv art. 249 și următoarele din Codul de procedură penală, are ca scop legitim desfășurarea instrucției penale, fiind o măsură judiciară aplicabilă în cursul procesului penal, se impune, fiind adecvată *in abstracto* scopului legitim urmărit, este nediscriminatorie și este necesară într-o societate democratică, pentru protejarea valorilor statului de drept” (paragraful 30).

VIII. **Raportul asupra chestiunii de drept**

19. Prin raportul întocmit în cauză, conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, judecătorii-raportori au apreciat că sesizările nu sunt admisibile, deoarece chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită și-a clarificat înțelesul în practica instanțelor, acestea stabilind, în majoritate, o interpretare unitară; mecanismul de unificare a practicii judiciare reglementat de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă poate fi uzitat doar ca urmare a întrunirii condițiilor restrictive de admisibilitate prevăzute de text, rolul său unificator putând fi exercitat numai în privința chestiunilor de drept noi, care se impun cu pregnanță a fi lămurite și care prezintă o dificultate suficient de mare în măsură să reclame intervenția instanței supreme.

IX. **Înalta Curte de Casație și Justiție**

Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

Asupra admisibilității sesizării

20. În privința *obiectului și a condițiilor* sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, legiuitorul, în cuprinsul articolului 519 din Codul de procedură civilă, instituie o serie de condiții de admisibilitate pentru declanșarea acestei proceduri, condiții care se impun a fi întrunite în mod cumulativ, respectiv:

— existența unei cauze aflate în curs de judecată, în ultimă instanță;

— cauza care face obiectul judecății să se afle în competența legală a unui complet de judecată al Înaltei Curți de Casație și Justiție, al curții de apel sau al tribunalului investit să soluționeze cauza;

— ivirea unei chestiuni de drept de a cărei lămurire depinde soluționarea pe fond a cauzei în curs de judecată;

— chestiunea de drept identificată să prezinte caracter de noutate și asupra acesteia Înalta Curte de Casație și Justiție să nu fi statuat și nici să nu facă obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare.

21. Primele două condiții de admisibilitate sunt îndeplinite, întrucât, în ambele dosare, tribunalul, legal investit cu soluționarea unui apel aflat în curs de judecată, urmează să pronunțe o hotărâre judecătorească definitivă, potrivit art. 634 alin. (1) pct. 4 din Codul de procedură civilă.

22. Cea de-a treia condiție, însă, nu este îndeplinită.

23. Astfel, deși art. 519 din Codul de procedură civilă nu definește noțiunea de „chestiune de drept”, atât în doctrină, cât și în jurisprudența constantă a Completului pentru dezlegarea unor chestiuni de drept al Înaltei Curți de Casație și Justiție s-a statuat că, pentru a putea fi vorba despre o problemă de drept reală, trebuie ca norma de drept disputată să fie îndoielnică, imperfectă, lacunară sau neclară.

24. De asemenea, chestiunea de drept supusă dezbaterii trebuie să fie una veritabilă, legată de posibilitatea de a interpreta diferit un text de lege, a unei reglementări cutumiare neclare, incomplete sau, după caz, incerte ori incidența unor principii generale ale dreptului al căror conținut sau a căror sferă de acțiune sunt discutabile.

25. Cele două instanțe care au formulat sesizările solicită interpretarea și lămurirea conținutului unor sintagme cuprinse în art. 857 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă, în funcție de care vor aplica dispozițiile cuprinse în aceste texte de lege.

26. Concret, se cere a se lămurii dacă în noțiunile de „orice ipotecă sau alte sarcini privind garantarea drepturilor de creanță” (alin. 3 al art. 857 din Codul de procedură civilă), respectiv „ipotecile și celelalte sarcini reale” (alin. 4 al aceluiași articol) este inclusă și măsura sechestrului prevăzută de art. 249 alin. (1) din Codul de procedură penală.

27. Acest aspect a primit, în mod constant, o dezlegare unitară, atât în practica instanțelor judecătorești, inclusiv în cea a Înaltei Curți de Casație și Justiție, în practica Curții Constituționale, precum și în doctrină, în sensul că măsura asigurătorie, care vizează un bun imobil și care este dispusă într-un proces penal, are valoarea unei inscripții ipotecare. Faptul că se folosește termenul de „sechestrul asigurător”, și nu acela de „ipotecă”, nu a reprezentat o controversă jurisprudențială ori doctrinară.

28. Aceeași terminologie era folosită și în reglementarea Codului de procedură civilă de la 1865 [art. 518 alin. (3) și (4)], nefiind identificate interpretări neunitare nici la acel moment.

29. Reglementarea prevăzută de art. 857 din Codul de procedură civilă, referitoare la transmiterea proprietății unui imobil prin adjudecare, este identică cu cea cuprinsă în Codul de procedură civilă de la 1865, noile dispoziții aducând anumite completări, însă fără a modifica regimul măsurilor asigurătorii care intră sub incidența textului de lege invocat. De asemenea, condiția noutății unei chestiuni de drept nu poate fi apreciată ca fiind îndeplinită, astfel cum se arată de către instanțele de trimitere, numai din perspectiva unei analize limitate doar la împrejurarea că asupra chestiunii de drept Înalta Curte de Casație și Justiție nu a statuat printr-o altă hotărâre și nici nu face obiectul unui recurs în interesul legii aflat în curs de soluționare.

30. Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a statuat în mod constant, în jurisprudența sa anterioară¹, că noutatea unei chestiuni de drept poate fi generată nu numai de o normă nou-intrată în vigoare, ci și de una veche, deoarece criteriul vechimii, prin raportare exclusivă la anul emiterii respectivului act normativ supus dezbaterii, nu poate fi absolutizat.

31. Relevant în examinarea condiției noutății chestiunii de drept a cărei lămurire se solicită pe calea mecanismului pronunțării unei hotărâri prealabile sunt existența și dezvoltarea unei jurisprudențe constante în materia de referință, deoarece caracterul de noutate se pierde pe măsură ce chestiunea de drept a primit o dezlegare din partea instanțelor judecătorești, în urma unei interpretări adecvate, concretizată într-o practică judiciară cristalizată în timp.

32. Ca atare, câtă vreme problema de drept ce face obiectul sesizării a mai fost analizată în doctrină, în interpretarea unui act normativ mai vechi, dar care cuprindea o reglementare similară sub aspectele care interesează în cauza de față, caracterul de noutate se pierde și face inadmisibilă sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție în temeiul art. 519 din Codul de procedură civilă.

33. Sesizarea formulată de Tribunalul București este inadmisibilă și dintr-o altă perspectivă.

34. Deși, în esență, se solicită interpretarea unor norme cuprinse în art. 857 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă, raportului juridic dedus judecății în cauza aflată pe rolul acestei instanțe nu îi sunt aplicabile aceste norme, întrucât nu ne aflăm în ipoteza reglementată de textul de lege.

35. Astfel, ipoteza prevăzută de alin. 4 al textului de lege mai sus invocat se referă la radierea, din oficiu, din cartea funciară a ipotecilor, a sarcinilor reale, precum și a altor drepturi reale intabulate după notarea urmăririi în cartea funciară. Or, în cauza dedusă judecății și în legătură cu care s-a solicitat interpretarea unei norme de drept, nu regăsim această ipoteză, fiind vorba despre radierea unei ipoteci (un sechestrul asigurător dispus în procesul penal) notată anterior notării urmăririi în cartea funciară.

36. Din studierea jurisprudenței puse la dispoziție de curțile de apel se observă că instanțele au pe rol cauze similare în care se identifică aceeași problemă de drept ce formează obiectul prezentei sesizări, respectiv ipoteza prevăzută de art. 857 alin. (4) din Codul de procedură civilă, practica fiind orientată majoritar spre aceeași soluție.

37. Aceste instanțe consideră că se poate radia din oficiu un sechestrul asigurător penal înscris asupra unui imobil, atâta vreme cât a fost notat ulterior notării încheierii urmăririi silite în procedura vânzării la licitație a imobilului.

38. Așa cum s-a menționat în precedent, din niciuna dintre aceste hotărâri nu reiese faptul că instanțele au întâmpinat greutăți în a considera sechestrul asigurător penal ca nefăcând parte din categoria sarcinilor și ipotecilor prevăzute de art. 857 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă, soluțiile fiind unitare în acest sens.

39. Prin urmare, chestiunea de drept a cărei dezlegare se solicită și-a clarificat înțelesul în practica instanțelor, acestea stabilind, în majoritate, o interpretare unitară.

40. Având în vedere argumentele expuse, în sensul că mecanismul de unificare a practicii judiciare reglementat de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă poate fi uzitat doar ca urmare a întrunirii condițiilor restrictive de admisibilitate evocate, rolul său unificator putând fi exercitat numai în privința chestiunilor de drept noi, care se impun cu pregnanță a fi lămurite și care prezintă o dificultate suficient de mare în măsură să reclame intervenția instanței supreme, Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept constată că sesizările nu sunt admisibile.

¹ Decizia nr. 6 din 23 iunie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 691 din 22 septembrie 2014, Decizia nr. 8 din 27 aprilie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 431 din 17 iunie 2015 etc.

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibile, sesizările formulate de Tribunalul Călărași — Secția civilă în Dosarul nr. 6.575/202/2015 și de Tribunalul București — Secția a IV-a civilă în Dosarul nr. 42.151/299/2014, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea următoarei chestiuni de drept:

„Interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 857 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă, art. 249 alin. (1) din Codul de procedură penală, art. 167 alin. (1) teza finală și art. 195 alin. (5) din Regulamentul de avizare, recepție și înscriere în evidențele de cadastru și carte funciară, aprobat prin Ordinul directorului general al Agenției Naționale de Cadastru și Publicitate Imobiliară nr. 700/2014, cu modificările și completările ulterioare, în sensul de a se lămuri dacă în noțiunile de «orice ipotecă sau alte sarcini privind garantarea drepturilor de creanță», respectiv «ipotecile și celelalte sarcini reale», la care fac referire dispozițiile art. 857 alin. (3) și (4) din Codul de procedură civilă se include și măsura sechestrului prevăzută de dispozițiile art. 249 alin. (1) din Codul de procedură penală, astfel încât radierea înscrierii sechestrului în cartea funciară se realizează din oficiu, ca efect al adjudecării, sau exclusiv în condițiile prevăzute de dispozițiile art. 167 alin. (1) teza finală și dispozițiile art. 195 alin. (5) din Regulamentul aprobat prin Ordinul nr. 700/2014, cu modificările și completările ulterioare”.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică astăzi, 3 aprilie 2017.

PREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

IULIA CRISTINA TARCEA

Magistrat-asistent,

Elena Adriana Stamatescu

★

RECTIFICĂRI

La Decizia prim-ministrului nr. 368/2017 privind numirea doamnei Daniela Barbu în funcția de secretar de stat la Ministerul Muncii și Justiției Sociale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 298 din 26 aprilie 2017, se face următoarea rectificare:

— în titlu, în loc de: „... doamnei Daniela Barbu în...” se va citi: „... doamnei Gheorghîța-Daniela Barbu în...”;

— în cuprinsul articolului unic, în loc de: „... doamna Daniela Barbu se numește ...” se va citi: „... doamna Gheorghîța-Daniela Barbu se numește ...”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 054436